

VINTERVÄDER

Vintern 19/20 blev inte av - en vinter då isen aldrig la sig riktigt ordentligt. Det blev varken skridskor eller skidor. Redan i januari blommande hasseln för fullt. Vintern 20/21 verkar få ungefär samma utveckling, men just när detta skrivs (annandagen) är det vitt ute med ett härligt lager snö på träden och på marken, men sjön ligger öppen fortfarande. (Det blev bara tre magiskt vita juldagar innan allt försvann.)

Precorona

Nyheter om ett nytt virus från Kina kom allt oftare och allt närmare. Barnbarnens sportlov kändes som en sista chans innan det skulle bli andra tider i Sverige. Så Sonia passade på att göra allt möjligt roligt med dem. Som att åka till stan och gå runt i butiker, fika, åka till simhallen, och spela innebandy. Trött men mycket nöjd kunde sedan Sonia åka till Kallix och träffa sin bror Ulf och sin svägerska Gretel. Dessutom hade hon chans att se snö och möta vitt vinterljus istället för gråmörkret. En energikick blev det. Men med nervös väntan på Stockholmsplanet på hemvägen, som kanske hade några farliga alpresenärer med sig. Därför duckade hon bakom en pelare på flygplatsen för att inte bli smittad.

Hem till isolering som fortfarande varar och den 11 mars proklamerade WHO att Corona var en pandemi.

Coronaerfarenheter

Så ändrades allt på en dag och plötsligt kände man sig urgammal och stenålders.

Stenålders ja - i början av 2000-talet jobbade Sonia med distansundervisning på KTH i ett projekt med en gymnasieskola från Haninge, men den tekniken är nu uråldrig.

Vi tog saken i egna händer för att lära oss och på vårt ställmöte i mars, då vi inte kunde ses, gjorde vi ett första test. Vi testade att använda Messenger för en videochatt och det gick ganska hyfsat även om just Sonias telefon hängde sig mest av alla.

Nästa app. var Zoom som vi körde med barn och barnbarn vid några tillfällen. För att slippa se sina alla dubbelhakor och sitt rynkiga ansikte så var det inte dumt att vända på kameran och filma hästar och alla vårblommor.

Den digitala videotekniken användes inte så ofta här under våren men så blev det dags för ett föredrag i augusti med Teams för Sonia tillsammans med Jörgen Orback på Tengbom. Jag tror att det gick ganska bra - men så konstigt det var att inte ha kontakten med sina åhörare utan bara stirra in i en dator. Tur att vi var två, då man kunde ha en dialog med varandra i alla

Vi var på väg till stallet, jag och en liten fuxfärgad flicka då en liten hand smög sig in i min. Hon hade ännu inte blivit för stor för detta?! Så förvånad och glad jag blev, handen brände av kärlek.

Fem månader av isolering där vetskapen om andras position i förhållande till mig stillnade ett ögonblick medan farmors hjärta fylldes av kärlek.

fall. Teams har vi sedan provat tillsammans med SOS - Smart hund (som Hans-Georg berättar mer om nedan) som sköttes förnämligt med god mötesdisciplin.

Till nyår väntar det fjärde videochattprogrammet på oss, då vi i vårt kompisgäng som firat nyår i mer än 40 år, kommer att sitta i olika hem och önska varandra Gott Nytt År i Google Meet. Men vi tycker att man helst inte bara ska ses i den digitala rymden så därför fuskar vi lite och ses utomhus 12 timmar för tidigt också.

Gammal ja - plötsligt var man i behov av hjälp med inköp eller handla på webben - kändes som den framtida hemtjänsten. Nästan all mat har vi handlat så sedan början av april. Och många roliga skratt har det blivit när vi fått 1 potatis istället för 1 kg. Om man inte klickar fel så lyckas programmet snabbt ställa om sig självt ibland. Ungefär 14 dagar klarar vi oss numera mellan inköpen - då färskmaten och köttet äts de första dagarna. Ingen av oss har faktiskt varit i en livsmedelsbutik sedan midsommar.

Systemet och apoteket har också fått oss som webbkunder, vilket fungerat alldeles utmärkt. REKO (<https://hushallningssallskapet.se/forskn->

ing-utveckling/reko/) har vi verkligen utnyttjat nu under detta år - och vi har inte varit ensamma - utan det har blivit ett riktigt uppsving för REKO. Leverans av Miljöfiskbilen har också varit en bra sak. Massagen har vi abokat medan hårklippning har känts nödvändig. Nästan de enda butiker vi besökt har varit Granngården (mat till våra djur - fåglar, hund och häst) och Bilisten (bl.a. utlämning av alla paket).

Undrar om man kommer att ha social fobi när man till slut kan träffas normalt. Men som boende på landet så har det blivit många träffar utomhus på säkert avstånd under hela året. Vi är så glada att vi inte har haft total lockdown som så många andra länder och sluppit ha munskydd när man träffas utomhus. Så behovet av att använda munskydd har verkligen varit minimalt och bara använts ett fåtal gånger i år. Istället är det fascinerande hur många olika sätt det finns att använda munskydd på felaktiga sätt. Några exempel på detta finns på vårt julkort (men hunden kunde).

Gymmet har vi inte varit i sedan någon gång i mars, men betalningen av årskortet tickar på. Biblioteket är ett annat ställe vi inte heller har besökt under coronatiden, men det löste sig också med lite kreativitet. Stallet blev en bokbytarcirkel med fullt med böcker att läsa.

I början av året höll en hökuggla till vid Arken (nära Össeby kyrkoruin). Detta är antagligen vinterns mest fotograferade fågel i stockholmstrakten.

Varje evenemang som har funnits i år har istället blivit desto mer hågkommet (och någon stress med att hinna flera saker på en dag har det ju inte heller varit). Huldrans natt blev Huldrans afton med bl.a. skogsbad. Fredrik Helanders fina födelse-dagsfest i långa ladan är sådant vi kommer ihåg. Hans pubar har vi i vår familj varit med på några stycken, då det inte varit alltför kallt och man har kunnat stå utomhus med två meters avstånd.

Några besök har det också blivit vid Angarn, men eftersom Hans-Georg har svårt att gå är vi inte där lika ofta som tidigare. Men bioblitzen och fjärlsskådningen var något som vi kunde delta i. Hela våren, sommaren och hösten har det varit proppfullt med bilar på parkeringen vid Örsta. Så naturen har lockat ut massor med människor.

Ett besök på Rosendals trädgårdscafé för att fira att Sonia, Margareta och Eva nu varit fältbiologer länge väckte många varma känslor.

En mörk och kulen höstdag åkte vi till Flaten och provade bågskytte. Mycket roligt och tack Danne för den fina introduktionen till denna sport.

Familjerna Thörnbergs och Müllerns glöggparty dagen innan Lucia var magiskt. Efter två månaders gråväder, regn och lera steg man in i en filmisk värld där stjärnor glänste i träden (laserljus), karusellen snurrade och minitåget tutade, medan

folk samlades mellan ljusdiöerna och vid brasan och drack glögg och åt pepparkakor.

Men naturligtvis är det Hans-Georgs 80-årsdag som ligger oss närmast hjärtat. Det var en dag med fint väder så vi kunde ses utomhus och kunde också be några grannar komma över. Vi har ju ont om parkeringsplatser så vi vågade inte fråga så många på längre håll om de kunde komma. Men vi dukade upp utomhus med stora avstånd och det blev ett 20-tal personer som fick maten serverad istället för att ta själva. Redan på morgonen hade Hans-Georg blivit uppvaktad av barnen och barnbarnen. Det blev en lång men härlig dag innan de sista hann förbi och uppvakta.

Hans-Georg fick en väldigt fin födelsedagspresent av sina barn m.fl.; en ny altan. På baksidan av husen byggdes en altan som blev rejält stor. Allt för att höjden mellan husets dörrar och uteplatsen inte ska bli för stor och svår för Hans-Georg. När barnen fick semester kom inte bara barn och ibland barnbarn, utan även Börje (Tomas svärfar) och Ali och hjälpte till med bygget. Med en så stor styrka gick bygget otroligt fort och snart stod en redig altan klar med ett mycket vackert staket runt omkring. Det blev många härliga luncher och några middagar där vi satt i "smitto-grupper". Det gjordes också ett hål i altanen för en kommande badtunna. Den kom så i slutet av oktober och från mitten av november har åtminstone Sonia tillbringat många härliga stunder där. Nu väntar vi bara på att bli vaccinerade, så att

Hans-Georgs födelsedag bjöd på fint väder.

vi kan börja umgås lite mer normalt och öppna Sjöbackens café och spa för våra vänner.

Året och vår miljöbelastning

Eftersom vi varken reser särskilt mycket eller handlar onödigt mycket har coronan inte in-
neburit så stor skillnad vad gäller miljöbelast-
ningen. Men antagligen hade det kanske blivit
ytterligare en resa till Kalix och Sonias bror och
svägerska som nu inte blev av.

Kollektivtrafik har inte alls utnyttjats i år men å
andra sidan har sta´n bara fått besök 4-5 gånger
i år och då blev det ju tyvärr bil.

Att inte kunna dela bil gör ju också att det har
blivit fler bilresor i år än annars. Men det är ju
också många bilturer som inte blivit av, t.ex. att
hämta barnbarn och umgås med dem, utflykter
tillsammans med dem eller andra.

En nackdel med att köpa mat på nätet är att det
är knepigt att se vilka matvaror som innehåller
palmolja och vilka som inte gör det. Så i det
fallet har vi nog ökat klimatpåverkan. Å andra
sidan känns det lite fel att vi som är i isolering
ska rädda världen för att vissa "måste" åka till
Spanien, "måste" gå i affärer, eller "måste" det
eller det. För att inte tala om att åka till fjällen.

Solcellerna har lämnat ungefär lika mycket el
som förra året och det verkar över huvud taget
som att årssiffrorna ligger nära varandra trots att
vädret varierat mellan åren.

I år blev det nya infravärmare för att man skulle
kunna sitta lite mer utomhus. De har dock inte
använts alltför ofta så den ökade belastningen är
kanske inte så stor.

En ökad miljöbelastning har det dock blivit i
år då vi har skaffat badtunna (heittur pottur på
isländska). Visserligen är locket mycket bra isol-
erat, men det är klart att det måste bli en ökad
energiåtgång. Så tanken är kanske att inte ha den
igång hela vinter, utan när oxveckorna kommer
stänger vi nog av den fram till sportlov och/el-
ler påsklov.

Men detta att inte kunna dela med oss av det vi
har, t.ex. badtunna, bilplatser, kikare, kunskap,
och flytetyg känns tungt. Inser att detta att dela
med sig finns i våra fältbiologiska själar och gör
att det inte känns så fel att ha bil eller en dyr kika-
re - delad miljöbelastning. Så nu hoppas vi 2021
innebär att vi kan umgås lite mer normalt igen.

Eftersom vi fick så mycket hjälp med altanbygget gick det fort.

Hans-Georgs hälsotillstånd

Efter bukoperationen i november 2018 har mycket gått ut på rehabilitering och läkning. Tyvärr har de problem Hans-Georg haft med ländryggen accelererat så att det blivit allt svårare att gå längre bitar och att hålla balansen. Mycket sker nu med hjälp av rollatorn och Hans-Georg har också fått handikapptillstånd. Ryggproblemen har visat sig vara spinal stenos på tre ställen i ländryggen. Ett försök att operera detta havererade. Narkosläkaren trodde att det skulle finnas en liten risk för hjärtinfarkt i samband med en ev. operation. Operationen sker liggande på mage, något som tydligen är påfrestande för hjärtat (vi tänker då på behandlingen av Covid-patienter som får ligga på mage numera – inget man ska dra på sig alltså). Så därför har Hans-Georg slagit operation ur hågen och får försöka stärka musklerna i benen så mycket som möjligt. Den läkare som skulle utfört operationen sa också att rollatorn får Hans-Georg dras med även om operationen skulle lyckas.

Släktforskning

Det händer inte så mycket på släktforskningsfronten just nu. De surdegar Hans-Georg hade förra året är kvar (två okända fäder). I ett fall finns en kandidat till okänd farmors far men problemet är att han försvinner ur kyrkböckerna flera år

innan farmorn föds. En son till en östgötsk brylling (fyrmaning) har testat sig. Det är lite kul, eftersom det knappast finns några andra som är släkt via pappas farmor och som testat sig. Det finns också stora luckor på kromosomkartan där det finns träffar men där det inte går att säga på vilken väg släktskapet gått. Frustrerande!

På Hans-Georgs mammas sida har en kusin testat sig, men det är egentligen för nära för att det ska gå att dra några slutsatser om andra träffar på den sidan. Dessutom är det över huvud taget ytterst få som testat sig på den grenen.

Sonia får in mängder med Norrländska träffar. Men eftersom alla verkar släkt med alla i den delen av Sverige så är det knepigt att hitta rätt. De enklaste att hitta trådar till är anorna i Jämtland, där var det tydligen lite bättre ordning på giftena än i Norrbotten och i Västerbotten.

Genom åren har Hans-Georg hittat över ett dusin fall där vi är släkt, men oftast på 18-e kusinnivån. I höstas hittades en träff som 13e-kusiner, närmast hittills. De träffar som ligger på 18e-kusinnivån är alla via Finland och Tornedalen, medan den närmare träffen höll sig inom Sverige. 20 generationer bort är vi bägge släkt med kung Robert II av Skottland, men det är bara när det

Kyrkokören i ett utomhusframträdande medan vädret tillåter.

finns adel eller präster i släkten som det går att komma så långt bakåt i tiden. Kung Robert levde i början av 1400-talet och är släkt på mammas sida för Hans-Georg och pappas sida för Sonia.

Det är speciellt knepigt med amerikanska träffar. Det var ju mängder med släktingar, speciellt på Hans-Georgs sida, som emigrerade under andra halvan av 1800-talet. Att hitta dem i USA är inget som man gör sådär i en handvändning. Ofta var det ju så att emigranterna bytte namn när de kom till USA och då blir det knepigt om det inte var så att de bytte från Andersson till Anderson eller liknande. När det därför kommer träffar från USA där det går att se knytning till någon av våra förfäder är det i princip omöjligt att gå vidare, eftersom deras släkträd på sin höjd innehåller upp till far/morföräldrarna. Längre bort vet dom inte. Och levande personer går inte att söka efter på amerikanska hemsidor. Det går istället att leta på träffens föräldrar. Problemet är att när det handlar om vanliga namn kan det finnas hundra personer att välja mellan. När det gällde att lösa Linköpings-morden användes tydligen amerikanska träffar, men jag undrar hur Peter Sjölund bar sig åt för att hitta rätt.

Djurliv på tomten

Corona-pandemin medförde att vi blev mer eller mindre isolerade på Sjöbacken. Gamla människor ska inte ränna i affärer eller på möten. Detta

kombinerat med Hans-Georgs förflyttningsproblem gjorde att fågelskådningen i stort begränsades till Sjöbacken. Eftersom det var knepigt att komma ned till stranden missades nog några sjöfågelarter, men genom att så mycket tid kunde användas till fågelskådande uppe kring huset, så blev det ändå årsrekord i antalet arter. Det landade på 115 arter mot det tidigare rekordet på 114 arter (från både 2003 och 2004)! Totalt antal arter som antecknats från tomten är 165.

Ett nytt tomtskyss blev det i år, trastsångare, som höll till längs stranden norr om vår tomt under en längre tid. Vi har i och för sig hört arten tidigare vid Garnsviken, men då uppfylldes inte kravet att man måste befinna sig inom tomten för att få räkna arten. Förutom denna, helt nya, art har det också gått att kryssa av några arter vi bara sett eller hört en eller två gånger tidigare. Trots närheten till Angarnssjöängen (5 km fågelvägen) spiller det inte över så mycket våtmarksfåglar till oss. Så ljungpipare och gluttsnäppa fick för en gångs skull fylla upp årets lista. Kanske berodde artantalet på att så många timmar tillbringats med att lyssna efter fåglar och att därmed sannolikheten för att se eller höra något nytt ökat.

Bläsgås hör också till ovanligheterna, men i början av oktober sträckte rekordartat mycket bläsgås över Roslagen. Över Sjöbacken passerade också ett par plogar bläsgäss (andra och tredje observationen) men av det stora sträcket

Storskrakar på fiskafänge i sjön under senhösten.

av vitkindad gås blev det bara en ensam gås som kom flygande längs sjön en tidig morgon.

Hämpling häckade på tomten de första åren, men har varit försvunnen från årslistorna ett antal år. 2020 häckade antagligen två par i närområdet. Samma med trädpiplärka, som förr var vanlig men som var borta 2019. Det sjöng i år två olika pipärkor. Nästan varje år häckar hornuggla i trakten, men vi hade hört hornugglespel bara 2003. Nu hörde vi hornuggla för andra gången, men några ungar har vi aldrig lyckats höra från tomten. Rördrom börjar vi bli lite vana vid nu. Först hördes den från andra sidan sjön, men tystnade plötsligt. Några veckor senare slog en rördrom till på vår sida av sjön, längs samma sträcka som trastsångaren. Misstänker att det var en annan fågel än den första. Numera verkar det som om rördrommarna övergett Angarnssjöängen. Så det är väl bra att de hittat en ny plats.

I början av året fanns tallbit fortfarande kvar i trakten och några flockar sågs flyga förbi i januari utan att stanna till. På rovfågelsfronten finns inte så mycket att rapportera. En bivråkskanne spelflög över tomten i juli. Så det har antagligen varit en häckning i närheten. Periodvis är havsörn vanligaste rovfågelart, speciellt sedan ormvråkarna flyttat.

Vårt tornseglarpar återkom och fick ut minst en unge i boet mellan ytter- och innertak ovanpå vårt kontor. De gjorde inte mycket väsen av sig och det tog antagligen flera dagar innan vi ens noterade att de var återkomna. Man får ju lära sig att tornseglare bara far omkring i luften utan att landa, men i vårt fall tillbringade bägge föräldrarna nätterna i boet. Borde väl ha blivit trångt när det kom en unge som skulle dela bobale. I augusti "överges" ungen och när den börjar bli hungrig och lämnar boet, kommer den aldrig tillbaka utan tillbringar de närmaste åren i luften.

Som ettåring börjar den leta boplatser och vi kan hoppas att den upptäcker våra holkar, där ännu ingen tornseglare häckat. Däremot två par talgoxe i våras. Omkring 10 juni var det flera tornseglare som inspekterade holkarna. Kanske att de återkommer nästa år för att häcka (då är det bra att talgoxarna förberett lite, ungefär som pilfinkarna förberedde för det par som häckar under taket). Första året försökte vi locka tornseglare genom att spela upp tornseglarlåten. Försökte det också i år, men slutade snabbt eftersom de häckande tornseglarna blev helt galna och for omkring mellan träden så det var fara för att dom skulle krocka med någon gren. Så det är

Gråsiska till vänster och större korsnäbb till höger.

väl att hoppas att nya tornseglare hittar hit utan uppspelning av läten.

Varje höst brukar Angarngruppen genomföra en sträckräkning. I år blev det första helgen i oktober och som vanligt var vi några skådare hos Björn i Sundby naturhus. Det var just den helgen som stora mängder gäss drog över Roslagen. Det blev uppåt fem hundra gäss under morgonen, men många på sådant avstånd att de inte gick att artbestämma. Men de flesta var säkert vitkindad gås och bläsgås. Några stora ringduveflockar drog över också, men inga mer ovanliga arter. Hur det såg ut på Sjöbacken just denna dag vet vi dock inte.

Efter fjärilsåret 2019 blev den här sommaren ingenting att komma ihåg. Få fjärilar och få arter. Slåttergräsfjäril och sandgräsfjäril håller på att etablera sig i kommunen och bägge sågs på Sjöbacken. Inga tistelfjärilar eller sälgskimmerfjärilar i år. Hans-Georg började därför fotografera humlor för att ha något att göra. Men humlor är svåra! Drottningar, drönare och arbetare kan se ganska olika ut och snylthumlorna är väldigt lika de arter de snyltar på. Dessutom kan exemplaren vara olika slitna och mörkfärgade varianter är inte ovanliga. Studierna får fortsätta sommaren 2021 – tomten verkar ha besök av ett större antal arter än man skulle kunna tro.

När altanen på huset norra sida byggdes drog det färskta träet till sig rätt många bitbockar.

Rådjuren fortsätter att sätta tänderna i våra blommor eller (under vintermånaderna) fågelfrö. En get har fått tre ungar och har länge gått på tomten. Men det finns ytterligare ett antal djur.

Tyvärr decimerar trafiken ett antal paddor varje år. Det var fortfarande några hannar som spelade nere vid strandkanten i april-maj, men en gammal hona kördes över alldeles på vår infart (tror inte vi var de skyldiga).

Tassa - en SMART hund

Sedan hösten 2019 är Tassa och Hans-Georg med i ett projekt där syftet är att få fram familjehundar som kan hjälpa vid funktions-hinder. Projektet, SMART-hund (<https://smarthund.nu/>), drivs av Svenska Service- och Signalthundsförbundet (SoS) med medel från Allmänna arvsfonden. Vår duktiga tränare Jennichen har kommit ca en gång per månad och hjälpt med upplägget av träning. Och när smittorisken varit för stor har det fått bli via telefon eller videochatt.

Eftersom Hans-Georg är diabetiker håller vi på att lära Tassa att hämta druvsockertabletter på kommando och att reagera när Hans-Georgs blodsockerhalt går ned mot 4 mg. Innan man kommer så långt har vi tränat på att hon ska lära sig hämta olika saker. Tassa tycker det är kul när Hans-Georg faller ihop på golvet och har lärt sig att hon ska hämta matte när han ber om det. När hon kommer med matte får hon lite godis, numera oftast torkad oxlunga. Samma när Hans-Georg ber om druvsockret och hon kommer med påsen som innehåller ett paket DextroEnergy. Men ibland blir det fel och hon ger den till matte istället.

Inte lätt för en havsörn att freda sig från en arg ormvråk.

Tindra och andra hästar överst. I den fina bilden längst ner syns Lovely till vänster och Tassa till höger. Det fotot är taget av grannen Jenny Thörnberg, som är professionell fotograf.

När Hans-Georg har lågt blodsocker är det dags att spotta på bomullstussar som sen kan användas för att få Tassa att leta upp dem (någonstans på kroppen) och att markera med tassens. Samma när han har lågt blodsocker och andas på henne. Då ska hon markera med tassens istället för att bita i näsan. Under 2021 ska vi försöka permanenta kunskaperna. Ofta är det alldeles för roligt att hålla på med de här "lekarna", så hon glömmmer bort vad hon borde koncentrera sig på.

Hästliv

Det har blivit extra många ridturer för Sonia i år eftersom nästan alla andra aktiviteter har varit inställda.

En av de stora skillnaderna i år är att Tassas mamma Lovely har fått följa med ut på ridturerna. Det hela började när Kerstin (hennes matte) hade en nyopererad fot och därför inte kunde gå ut. Nu följer Lovely med ut nästan alla dagar när vi rider. Så nu kan bägge hundarna alla tänkbara genvägar under och över trädstammar. Men alldeles i början av den här perioden tappade Sonia bort Lovely i den långa galoppbacken vid Ekeby. Ingenstans stod hon att finna och inte hjälpte Tassa till att leta heller. Men så småningom kom hon hem till sin matte i alla fall - på alldeles egen hand.

En rejäl avsittning blev det för Sonia i samma galoppbacke. Sedan gick hon och linkade flera dagar och stönade över ryggont. Men nu ska det nog vara bra. Men det tar nog lite längre tid att komma över rädslan för hastiga galopper.

Equiband är ett nytt redskap som Tindra har fått pröva på i år. Det har fungerat bra och gjort henne starkare i markarbetet.

Tyvärr har det inte blivit så många ridlektioner i år då Agneta (vår ridlärare) råkat ut för det ena och andra i år. Men nu hoppas vi på ett bättre år för henne och hennes familj.

Föreningsliv

Året började bra för hembygdsföreningen, där Hans-Georg fortfarande är vice ordförande. Men

när restriktionerna på grund av viruset började dugga tätt, ställdes så småningom alla aktiviteter in. Lite surt, eftersom föreningen fyllde 50 år och hade fått extra tilldelning av kulturmedel från kommunen. Kristi Himmelfärds Dag firades i Össeby kyrkoruin tillsammans med Össeby församling under uppehållande av strikta avstånd. Vid den tiden var det 30 personer som var gränsen. Av Midsommarfirande blev det inget alls. Vi lyckades genomföra två friluftskonserter, men att ha någon verksamhet inomhus var helt kört. När sedan restriktionerna blev ännu hårdare, med bara åtta personer på samma gång, ställdes till och med styrelsemötena in och genomfördes digitalt. Lite grann ljusning i slutet på året var att kommunen ger oss lika mycket pengar 2021 som vi tilldelades i år men inte kunde utnyttja mer än en bråkdel av.

Efter 39 år i styrelsen för Angarngruppen avgick Hans-Georg vid det framflyttade årsmötet som hölls i september. Men nå'n gång måste det ju ta slut.

Körens verksamhet blev mer och mer begränsad under året. Körsångare blir ju speciellt utsatta för smitta genom luftspredning av viruset. Så inomhusövningarna upphörde. Vid några tillfällen under våren hölls sångövningar på församlingshemmets gårdsplan och senare inne i kyrkan, väl utspridda bland bänkarna. Hans-Georg, som tillhör flera riskgrupper uppmanades väl mer eller mindre att bli hemma. Under sommaren hölls två allsångskvällar utomhus framför Vada kyrka. Mindre grupper i kören hade övningar i kyrkan då och då. Till jul gjordes en förkortad julkonsert som lades upp på Youtube: <https://youtu.be/v0rl3OBlsbs>. Regeln var att inte fler än åtta personer skulle vara med vid resp. tillfälle och det gick nästan att hålla.

Arbete

Numera är det inte fullt lika mycket arbete som tidigare - vilket ofta känns ganska skönt - då vi under stora delar av vårt liv har jobbat otroligt hårt.

Tre olika arbeten har varit uppdateringar av gamla arbeten i Stockholms stad (Liljeholmen,

Tåjärnet och Rosenstenen). Då det gäller Tåjärnet hjälpte Danne till med en häckfågelinventering. En trädinventering i Huddinge inför omdragning av en gång- och cykelväg invid Källbrinks IP gjorde att vi ryckte ut innan Midsommar. Men vad gjorde det när det ändå var så lugnt med aktiviteter.

Tillsammans med Friman Ekologikonsult arbetade vi med en naturvärdering i Huddinge kommun. Tillsammans med Jörgen Orback på Tengbom så blev det en utflykt till Sala för en naturvärdering.

Men sammantaget gör nog firman en remarkabel Corona-förlust.

Sonia och H-G
Ekologerna på Sjöbacken

Ett Gott virusfritt 2021 till er alla!

Hemsidor

Hans-Georg <http://www.conec.se/HGW/>

Sonia <http://www.conec.se/sonia>

CONEC <http://www.conec.se>

Sjöbacken <http://www.conec.se/sjobacken>

Adress: Sjöbacken, Svista 17, 186 97 Brottby

08 - 510 104 31 (bostaden), **08 - 510 109 55** (Conec)

Om du vill e-posta till oss:

Sonia: sonia.wallentinus@conec.se

H-G: hgw@conec.se

*God Jul och
Gott Nytt 2021*

